

Mál nr. 113/2010

**M
og
vátryggingafélagið X v/ slysátryggingar launþega.**

Lögmæltur tilkynningarfrestur vegna vinnuslyss þann 21.1.2008.

Gögn.

1. Málskot, móttengi 16.4.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 30.4.2010.

Málsatvik.

Þann 21.1.2008 féll M, sem er pólskur, af vinnupalli er hann var við störf hjá vinnuveitanda sínum. Við fallið brotnaði hann á vinstra hælbeini og var fluttur til meðferðar á slysa- og bráðadeild LSH. Í læknisvottorði frá sjúkrahúsinu kemur fram að um kurlað brot hafi verið að ræða. Var M meðhöndlaður í gipsumbúðum og var ráðlagt að vera í þeim umbúðum í u.þ.b. sjö vikur og án ástígs í 8-10 vikur. Jafnframt var ráðgert eftirlit eða að mynda þyrfti fótinn að nýju í kringum 5.2.2008. M mun ekki hafa leitað aftur til LSH.

Í fyrirbyggjandi sjúkraskýrslu (á ensku) pólsks sérfræðings í bæklunar- og bráðalækningum má ráða að M hafi haldið til Póllands eftir slysið og leitað þar áframhaldandi læknis meðferðar vegna brotsins. Kemur fram að M hafi leitað til sérfræðingsins þann 1.2.2008 og í framhaldi af því legið á sjúkrahúsi til rannsóknar 3.2. til 4.2.2008. Má ráða að þann 4.2. hafi röntgenmyndir verið teknar og brot hefðist vel við. (“...location of fractured talus better than before, Bohler’s angle similar to normal.”) Þann dag voru gipsumbúðirnar teknar og svokallaður Steinmanns pinni fjarlægður úr fætinum. Var honum síðan ráðlagt m.a. að reyna ekki á hælbeinið næstu 4-6 vikur. Þann 20.3.2008 mun M hafa komið að nýju til eftirlits hjá læknum. Við klíniska skoðun mun þá hafa sést bólga, skertar snúningshreyfingar í ökkallaliðnum, aukið blóðflæði, kuldi, sviti og lítilsháttar þroti í húð. (“Clinic examination: swelling, restriction of circular mobility in ankle and ankle-heel joints, enhanced play of vessels, cool, sweated and slightly red skin.”) Var M ráðlögð áframhaldandi endurhæfing og m.a. að ganga með stuðningi hækju í allt að 10 vikur frá slysdegi talið. Þann 10.4.2008 fór svo fram eftirlit að nýju. Þá hafði M gengið í viku án hækju. Hann kvartaði hins vegar undan verkjum og braki í liðnum og aukinni bólgu yfir daginn. (“...complains about pains and crunching in the ankle joint and increasing swelling during a day.”) Á morgnana væri svo nánast engin bólga. Við skoðun kom í ljós full hreyfigeta í ökkallaliðnum, full hreyfigeta við útsnúning og lítilsháttar takmörkun við að rétta úr ökkallaliðnum. Þá brakaði í liðnum á göngu. (“In the clinic examination: scope of mobility in ankle-tibial joint –full, full scope of twisting outside and tilting to erect position in ankle-heel joint slightly limited, crunching in ankle-heel joint during walking.”) Var M svo ráðlögð áframhaldandi endurhæfing, að nota viðeigandi skó (“proper shoes”) og styrkjandi æfingar fyrir vöðva í fætinum.

Í gögnum málsins er ekki frekari læknisfræðilegra gagna til að dreifa um slysið og læknis meðferð sem M hlaut í kjölfar þess en hér að framman greinir. Ekkert örorkumat liggur fyrir í málinu.

Með tölvuskeyti þann 16.3.2009 var af hálfu lögmanns M tilkynnt um slysið til vátryggingafélagsins X, en þar hafði vinnuveitandi M keypt kjarasamningsbundna slysátryggingu launþega vegna starfsemi sinnar. X hefur staðfest móttöku tölvupóstsins þann 19.3.2009, en hefur á hinn bóginn hafnað bótaskyldu úr slysátryggingunni þar sem eins árs tilkynningarfrestur

samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 hafi verið liðinn er tilkynningin barst því.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 glatar sá rétti til bóta samkvæmt slysaftryggingu ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún (þ.e. krafan) er reist á. Sem bætur úr slysaftryggingu launþega virðast í því tilviki sem hér um ræðir geta komið til annars vegar dagpeningagreiðslur vegna tímabundins missis starfsorku og hins vegar bætur fyrir varanlega örorku. Við mat á því hvort M hafi glatað rétti til bóta á grundvelli téðs lagaákvæðis verður að líta til þess hvað hann vissi um þau atvik, sem bótakrafa hans er reist á, ári áður en X var tilkynnt um tjónið svo staðfest sé, þ.e. þann 19.3.2008. Á því tímamarki hafði M verið óvinnufær frá slysinu. Það duldist ekki M. Hann hefur því glatað rétti til dagpeninga sem gátu fallið til vegna tímabilsins frá slysdegi til 19.3.2008. Á hinn bóginn á hann rétt til dagpeninga sem kunna að falla til eftir þann tíma að öðrum skilyrðum fullnægðum. Samkvæmt því sem fyrir liggur um lækni meðferð M og heilsufar hans ári áður en tjónið var tilkynnt X verður ekki séð að hann hafi vitað að slysið hefði varanlegar afleiðingar í för með sér. Því verður ekki litið svo á að M hafi glatað rétti til bóta fyrir varanlega örorku, ef afleiðingar slyssins eru slíkar, þegar tilkynning um tjónið barst til X þann 19.3.2009.

Niðurstaða.

M hefur ekki glatað rétti til dagpeninga sem hann kann að eiga rétt til vegna tímabundins starfsorkumissis frá 19.3.2008 að telja. Hann hefur heldur ekki glatað rétti til bóta vegna varanlegrar örorku, ef afleiðingar slyssins hafa leitt til slíkrar örorku.

Reykjavík, 18. maí 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.